

كتاب الصيام

يجب صوم رمضان على كل مُسلم بالغ عاقل قادر على الصوم
 مع الخلو عن حيض ونفاس، فلا يخاطب به كافر وصبي— ومحنون ومن أجدهم
 الصوم لغير أو مرض لا يرجى برأه بأداء ولا بقضاء، لكن يلزم من أجدهم الصوم
 لكل يوم مُد طعام،

5. நோன்புடைய மாடம்

5.1 நோன்பின் கடமை

முஸ்லிமான், பருவ வயதை அடைந்த, புத்திசாதுரியமும், நோன்பு நோற்பதற்கு வலிமையுமின்ன பெண்களாக இருந்தால் ஹஹம், மற்றும் நிபாஸிலிருந்து நீங்கிய ஒவ்வொருவர் மீதும் ரமழானில் நோன்பு நோற்பது வாஜிப் ஆகும்.

இதன்படி காபிர், சிறுவர், பைத்தியம் பிடித்தவர் மற்றும் வயோதிபர் அல்லது குணமடைய எதிர்பார்க்க முடியாத நோய் என்பவற்றினால் நோன்பு நோற்க முடியாதோர் உரிய நேரத்தில் நோன்பைப் பிடிக்கும்படியோ, அல்லது தவறிவிட்டதை கழாச் செய்யும்படியோ வேண்டப்பட மாட்டார்கள். எனினும் நோன்பு நோற்க முடியாது போன வயோதிபர், மற்றும் நோயாளி என்பவர்கள் மீது ஒவ்வொரு நாளுக்காகவும் ஒரு முத்து அதாவது சுமாராக 600 கிராம் அளவு தானியம் தர்மம் செய்வது அவசியம்.

وَيُخاطبُ الْمَرِيضُ وَالْمَسَافِرُ وَالْمُرْتَدُ وَالْحَائِضُ وَالنِّسَاءُ
 بِالْقَضَاءِ دُونَ الْأَدَاءِ، إِنْ تَكُلُّ الْمَرِيضُ وَالْمَسَافِرُ فَصَامَا صَحٌ دُونَ الْمُرْتَدِ
 وَالْحَائِضُ وَالنِّسَاءُ، إِنْ أَسْلَمَ أَوْ أَفَاقَ أَوْ بَلَغَ مُفْطِرًا فِي أَثْنَاءِ النَّهَارِ ثُدُبُ الْإِمْسَاكِ
 وَالْقَضَاءِ وَلَا يَجِدُ، وَإِنْ بَلَغَ صَائِمًا لِزَمَةِ الْإِمْسَاكِ وَثُدُبَ الْقَضَاءِ، وَلَوْ طَهَرَتِ
 الْحَائِضُ أَمْسَكَتْ نَدِبًا وَقَضَتْ حَتَّمًا

நோயாளி, பிரயாணி, இஸ்லாத்தைவிட்டும் மதம் மாறியவர், வைகும், மற்றும் நிபாஸ் உடையோர் உரிய நேரத்தில் நோற்கும்படி அல்லது கழாவாக நிறைவேற்றுமாறு வேண்டப்படுவார்கள். பிறகும் நோயாளி, பிரயாணி என்போர் சிரமப்பட்டு நோன்பு நோற்றால் அது நிறைவேறும். மதம் மாறியவர், வைகும் அல்லது நிபாஸ் உடையவர்களுக்கு நிறைவேறாது. ரமழானுடைய பகல் வேளையின் இடையில் நோன்பு நோற்காத நிலையில் இருந்த ஒரு காபிர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார், அல்லது மயக்கமோ, பைத்தியமோ பிடித்திருந்தவர் தெளிவடைந்தார், அல்லது பருவ வயதை அடைந்தார் என்றால் அந்நிலைகளில் பகலில் மீதமுள்ள பகுதியில் உண்ணல், பருகலைத் தவிர்ந்திருப்பதும் பிறகு அந்த நோன்பைக் கழாச் செய்வதும் விரும்பத்தக்கதாகும். அவை கட்டாயமாக மாட்டாது. ஒருவர் நோன்பு நோற்ற நிலையில் பருவவயதை அடைந்தால் அவர் தொடர்ந்து உண்ணல், பருகலைத் தவிர்ந்திருப்பது அவசியமாகும். அந்த நோன்பைக் கழாச் செய்வது விரும்பத்தக்கதாகும். வைகும் ஏற்பட்டிருந்த பெண் பகலில் சுத்தமானால் அவள் விரும்பத்தக்கது என்ற அடிப்படையில் உண்ணல், பருகலைத் தவிர்த்துக் கொள்வாள். கட்டாயமாக கழாச் செய்வாள்.

أو قدم المسافر أو بريء المريض وهمما مفطران أمساكا ندبا
وقصيا حتما، ولو قامت البينة ببرؤية يوم الشك وجوب إمساك بقيته وقضاؤه،
ويؤمر الصبي به لسبع ويُضربُ لعشرٍ، ويُبيح الفطر غلبةُ الجوع والعطش بحيث
يُخشى الاحلاك والمرض، ولو طرأ في أثناء اليوم إذا شق الصوم

பிரயாணம் செய்தவர் ஊர் திரும்பினார். அல்லது நோயற்றிருந்தவர் குணமடைந்தார். இவ்விருவரும் நோன்பை விட்டிருந்தனர் என்றால், விரும்பத்தக்கது என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் உண்ணல், பருகலைத் தவிர்த்துக் கொள்வார்கள். கட்டாயமாக கழாச் செய்து கொள்வார்கள். இவ்விருவரும் நோன்பு நோற்ற நிலையில் இருந்தால் கட்டாயமாக நோன்பைப் பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும். ஷ.பானுடைய முப்பதாவது தினம் என சந்தேகிக்கப்பட்ட நாளில் ரமமானுடைய பிறை காணப்பட்டது பற்றி ஆதாரம் நிருபணமானால் அன்றைய தினத்தின் மீதமிருப்பதில் உண்ணல், பருகலைத் தவிர்த்திருப்பதும், பிறகு அதை கழாச் செய்துகொள்வதும் கட்டாயமாகும். ஏழு வயதில் நோன்பு நோற்குமாறு சிறுவனுக்கு ஏவப்பட வேண்டும். பத்து வயதில் அவரை தண்டித்து தொழுவும், நோன்புநோற்கவும் செய்தல் வேண்டும்.

5.2 பின்வருபவை நோன்பை விருவதை ஆகுமாக்கும்

01. மரணம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று அஞ்சும் அளவுக்கு மிகைத்துவரும் பசி மற்றும் தாகம். மேலும் நோயானது பகல் வேளையின் இடைநடுவில் ஏற்பட்டாலும் சரியே. அத்துடன் நோன்பைத் தொடர்வது கடினமாக ஆனால் நோன்பை விடுவது ஆகுமாகிவிடும்.

و سفر القصر إن فارق العمر ان قبل الفجر، وإن نواه من الليل
 فإن سافر بعده فلا، والفتر للمسافر أفضل إن ضرورة الصوم، وإن فالصوم أفضل،
 ولو خافت مرضع أو حامل على أنفسهما أو ولديهما أفترتا وقضتا، لكن
 تفديان عند الخوف على الولد لكل يوم مداءً

02. சுருக்கித் தொழுவதற்குரிய தூரத்திற்குப் பயணம் மேற்கொள்வது ஊர் எல்லைக்கு உட்பட்ட கட்டிடங்களை பஜ்ர உடைய அதான் சொல்லப்படும் நேரத்திற்கு முன்னர் தாண்டிச் சென்று விட்டால் அப்போது நோன்பைவிடுவது அனுமதிக்கப்படும். அவர் அன்றைய இரவு நோன்பு நோற்பதாக நியீத்து செய்திருந்தாலும் சரியே. பஜ்ருக்குப் பிறகு பயணத்தைத் துவங்கினால் நோன்பைவிடக் கூடாது. அந்தப் பயணிக்கு நோன்பு நோற்பது இடர் விளைவிக்கும் என்றிருந்தால் நோன்பை விடுவதே அவருக்குச் சிறந்தது. அவ்வாறில்லையானால் நோன்பு நோற்பதே மிகச் சிறந்ததாகும்.

பாலுட்டும் தாய், கர்ப்பிணி என்போர் தங்கள் விடயத்திலோ அல்லது தமது குழந்தைகளின் விடயத்திலோ நோன்பு நோற்பதால் கெடுதி ஏற்படும் என்று பயந்தால் அவர்களுக்கு நோன்பை விடமுடியும். எனினும் குழந்தையின் மீதுள்ள பயத்தின் போது விடுபட்ட ஒவ்வொரு நாளுக்காகவும் கழாவுடன் சேர்த்து ஒரு முத்து (சுமார் 600 கிராம்) அளவு உணவை குறை நிவர்த்திக்காக வழங்குவார்கள்.

وَلَا يُجَب صوم رمضان إِلَّا بِرُؤْيَة الْهَلَالِ، فَإِنْ غُمَّ وَجَبَ
اسْتِكْمَالُ شَعْبَانَ ثَلَاثَيْنِ، ثُمَّ يَصُومُونَ، فَإِنْ رُؤَيَ نَهَارًا فَهُوَ لِلليلَةِ الْمُسْتَقْبَلَةِ، وَإِنْ
رُؤَيَ فِي بَلَدٍ دُونَ بَلَدٍ فَإِنْ تَقَارَبَا عَمَّ الْحُكْمِ وَإِلَّا فَلَا، وَالْبَعْدُ بِالْخَالَفِ الْمُطَالَعِ
كَالْحِجَازِ وَالْعَرَاقِ وَمَصْرُ، وَقِيلَ بِمَسَافَةِ الْقَصْرِ، وَيُقْبَلُ فِي رَمَضَانَ بِالنِّسْبَةِ إِلَى
الصَّومِ عَدْلٌ وَاحْدَ ذَكْرٍ حُرُّ مُكْلَفٌ، وَلَا يُقْبَلُ فِي سَائِرِ الشَّهُودِ إِلَّا عَدْلًا،

தலைப்பிறை கண்டாலன்றி ரம்மானுடைய நோன்பு வாஜிபாக மாட்டாது. தலைப்பிறை பார்க்கும் மாலைப் பொழுது மேக முட்டமாக இருந்தால் ஷ.பான் மாதத்தை முப்பதாகப் பூர்த்தி செய்வது வாஜிபாகும். அதன் பிறகு மறுநாள் நோன்பு நோற்பார்கள். தலைப்பிறை பகல் நேரத்தில் தென்பட்டால் அது வரவிருக்கும் இரவுக்குரியதாகும். ஒர் ஊரில் கண்டு மற்றோர் ஊரில் காணப்படாவிட்டால் அவ்விரு ஊர்களும் ஒன்றுக்கொன்று சமீபமாக இருந்தால் பிறை கண்டதற்குரிய சட்டம் இரு ஊர்களுக்கும் பொதுவானதாகும். இல்லாவிட்டால் அவ்வாறு ஆகாது . இரண்டிலும் தனித் தனியாகக் காணப்பட வேண்டும்.

இவ்விடயத்தில் தொலைதூரம், பிறைகளின் உதய மாறுதல்களைப் பொறுத்தே கணிக்கப்படும். உதாரணமாக ஹிஜாஸ், இராக், மற்றும் எகிப்து என்பவற்றைப் போன்று. இரண்டாவது ஒரு கருத்தில் சுருக்கித் தொழுவதற்குரிய தொலைவை பொறுத்துக் கணிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

நோன்புடன் தொடர்புபட்டிருப்பதை வைத்து ரம்மான் மாத தலைப்பிறை விடயத்தில் பருவ வயதை அடைந்த புத்திசாதுரியமுள்ள சுதந்திரமான ஆண் ஒருவருடைய சாட்சி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ஏனைய மாதங்களின் விடயத்தில் நீதமான இருவர் இன்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

ولو عرفَ رجُلٌ بالحساب والنجوم أنَّه غداً من رمضان لم يحب الصوم لكن يجوز للحساب والمنجم فقط، وإن اشتبهت الشهور على أسيرٍ ونحوه اجتهد وجوباً وصام، فإن استمر الإشكالُ أو وافق رمضان أو ما بعدهُ صح، وإن وافق ما قبلهُ لم يصح: وشرطُ الصوم النية والإمساكُ عن المفطرات، فينوي لكل يوم، فإن كان فرضاً وجوب تعينهُ وتبينهُ من الليل،

ஒருவர் சந்திரன் பற்றிய கணக்கு மூலமோ, நட்சத்திரக் கணக்குகள் மூலமோ நாளைய தினம் ரமூழானைச் சேர்ந்தது என்று உறுதியாக அறிந்து கொண்டால் இந்நிலையில் நோன்பு நோற்பது கடமையாகாது. எனினும் அந்தக் கணித நிபுணருக்கும், நட்சத்திரக் கணக்காளருக்கும் மாத்திரம் நோன்பு நோற்பது ஜாஇஸாகும். ஒரு கைதி மற்றும் அவர் போன்றோருக்கு மாதங்கள் குழம்பி குறிப்பற்றுப் போனால் அவர் கட்டாயமாக ரமூழான் மாதத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக முயற்சி செய்து அதன்படி நோன்பு நோற்பார். அதன் பிறகும் மாதம் பற்றிய குழப்பம் அவருக்குத் தொடர்ந்திருந்தால் அல்லது அவர் நோன்பு நோற்றது ரமூழானுடன் அல்லது அதற்குப் பிறகுள்ள காலத்துடன் சரியாக நோற்கப்பட்டிருந்தால் நிறைவேறும். மாறாக ரமூழானுக்கு முன்னுள்ள காலத்திற்கு நேர்பட்டிருந்தால் அப்போது (அது ரமூழானுக்குரியதாக) நிறைவேற்மாட்டாது.

5.3 நோன்பின் நியந்தனைகள்

நிய்யத்துச் செய்தல், நோன்பை முறிக்கும் விடயங்களிலிருந்து தவிர்ந்திருத்தல். இதன்படி அவர் ஓவ்வொரு நாளுக்காகவும் நிய்யத்துச் செய்வார். பர்மான் நோன்பாக இருந்தால் அது பற்றி என்று குறிப்பிடுவதும், பஜ்ருடைய அதானுக்கு முன் இரவிலேயே நிய்யத்துச் செய்து கொள்வதும் கட்டாயமாகும்.

وأكملهُ أَن ينوي صوم غَدِير عن أداء فرض رمضان هذه السنة
 اللَّهُ تَعَالَى، وَلَوْ أَخْبَرَهُ بِالرُّؤْيَا لِلَّيْلَةِ الْشَّكٍ مَن يُشَقُّ بِهِ مَن لا يَقْبَلُهُ الْحَاكِمُ مِن نِسْوَةٍ
 وَعَبِيدٍ وَصَبِيَّاً فَنُوِيَ بِنَاءً عَلَى ذَلِكَ فَكَانَ مِنْهُ صَحٌّ وَإِنْ نَوَاهُ مِنْ غَيْرِ إِخْبَارٍ أَحَدٍ
 فَكَانَ مِنْهُ لَمْ يَصُحْ سَوَاءً جَزْمُ النِّيَةِ أَوْ تَرْدُدُ فَقَالَ: إِنْ كَانَ غَدِيرًا مِنْ رَمَضَانَ فَأَنَا
 صَائِمٌ وَإِلَّا فَمُفْطَرٌ

நிய்யத்துச் செய்வதில் பரிபூரணமான அமைப்பு:
 நவைத்து ஸவ்ம் நுதின் அன் அதாகி :பர்மி ரமழானி ஹாதிஹிஸ்
 ஸனதி லில்லாஹி தஆலா
 பொருள்:- உயர்வான் அள்ளாஹ்விற்காக இவ்வருடத்தின்
 ரமழானுடைய கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக நாளைய தினம்
 நோன்பு நோற்க நான் நிய்யத்துச் செய்கிறேன். என்று நிய்யத்துச்
 செய்து கொள்வதாகும்.

சந்தேகிக்கப்படும் இரவில் யாருடைய சாட்சியும்
 ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. ரமழானுடைய தலைப்பிறை
 பற்றிய சாட்சியத்தை நீதிபதியால் ஏற்க முடியாதவர்களான
 பெண்கள், அடிமைகள் மற்றும் சிறார்களிலிருந்து இவருக்கு
 உறுதியான ஒருவர் இவரிடம் பிறை கண்டதாக அறிவித்தால்.
 அதை அடிப்படையாக வைத்து இவர் நோன்பு நோற்பதாக
 நிய்யத்துச் செய்து கொண்டார். உண்மையாக அது
 ரமழானுடைய தினமாக இருந்தது என்றால் நிறைவேறும்.
 யாருடைய எந்தவோர் அறிவிப்பும் இன்றி அவர் ரமழானுடைய
 நோன்பை நிய்யத்துச் செய்து கொண்டால் இந்நிலையில்
 ரமழானுடைய தினமாக இருந்தாலும் அது நிறைவேற மாட்டாது.
 அவர் நிய்யத்தை உறுதியாகச் செய்திருந்தாலும் சரி அல்லது
 உறுதியில்லாமல் நாளைய தினம் ரமழானுடைய தினமாக
 இருந்தால் நான் நோன்பு நோற்பேன்; இல்லாவிட்டால் நான்
 நோன்பை விட்டுவிடுவேன் என்று கூறினாலும் சரியே.

ولو قال ليلة الثلاثاء من رمضان: إن كان غداً من رمضان فأنا
صائمٌ وإلا فمفطرٌ فكان من رمضان، صحيحٌ. ويصح النفل بنيّة مطلقةٍ قبل الزوال،
وإن أكل أو شرب أو استعطٰ أو احتقنَ، أو صبَّ في أذنه فوصلَ دماغهُ أو أدخلَ
أصبعاً أو غيرهُ في دبره أو قُبُلها وراء ما يبدوا عند القعدة، أو وصلَ إلى جوفه شيءٌ
من طعنةٍ أو دواءٍ، أو تقىأً أو جامعٍ أو باشر فيما دون الفرج فأنزلَ،

ஒருவர் ரம்மானுடைய முப்பதாவது இரவில் “நாளைய தினம் ரம்மானுடையதாக இருந்தால் நான் நோன்பு நோற்பேன், இல்லாவிட்டால் நோன்பை விடுவேன்” என்று நிய்யத்துச் செய்து கொண்டார். அது ரம்மானுடைய தினமாக்கவே இருந்தது என்றால் அவரின் நோன்பு நிறைவேறும்.

பர்மோ அல்லது குறிப்பான ஸன்னத்தோ அல்லாது பொதுவான நபில் நோன்பு சூரியன் உச்சத்திலிருந்து நீங்குவதற்கு முன் நோன்பு நோற்கிறேன் என்று பொதுவானதொரு நிய்யத்தின் மூலமாகவும் நிறைவேறிவிடும். ஒரு நோன்பாளி சாப்பிட்டால், பருகினால், முக்குத் துவாரத்தின் வழியாக மருந்து ஊற்றினால், அல்லது தனது காதில் ஒரு திரவத்தை ஊற்ற அது அவருடைய முளைவரை சென்றுவிட்டால், அல்லது ஒரு பெண் அமரும்போது முன்துவாரத்திலிருந்து வெளியே வரும் பகுதியைவிடவும் பின்னாலோ ஒரு விரலை அல்லது வேறு ஒன்றையோ உட்செலுத்தினால், அல்லது கத்தி போன்றதன் குத்துதல் மூலமாகவோ, அல்லது ஏதேனும் மருந்தோ அவருடைய உடலில் காலியான உட்பகுதியில் நுழைந்தால் அல்லது தானாக முயன்று வாந்தி எடுத்தால் அல்லது உடலுறவு கொண்டால் அல்லது முன்துவாரம் அல்லாத வேறு பகுதியில் சுகம் அனுபவித்து அதன் விளைவாக இந்திரியம் வெளிப்பட்டுவிட்டால்,

أو استمني فأنزل، أو بالغ في المضمضة أو الاستنشاق فنزل
 جوفه أو أخرج ريقه من فمه كما إذا جر الخيط في فمه عند قتله فانفصل عليه
 ريق ثم ردّه وبلغ ريقه أو بلع ريقه مُتغيّراً كما إذا قتل خيطاً فتغير بصبّعه أو كان
 بحساً كما إذا دمّي فمه فبصق حتى صفاريقه ولم يغسله، أو ابتلع ثحاماً من
 أقصى الفم إن قدر على قطعها ومَجْهَا فتر كها حتى نزلت،

அல்லது தானாக முயன்று இந்திரியத்தை வெளியேற்றினால்
 அல்லது வாய் கொப்பளிப்பதையோ, நாசிக்குத் தண்ணீர்
 செலுத்திச் சுத்தம் செய்வதையோ கடுமையாகச் செய்து அதனால்
 தண்ணீர் உள்ளே இறங்கிவிட்டால் அல்லது தன்னுடைய
 வாயிலிருந்து தனது உமிழ்நீரை வெளியில் எடுப்பதனால்
 உதாரணமாக நூல் திரித்துக் கொண்டிருக்கும் போது
 தன்னுடைய வாயில் வைத்து அதை இழுத்தார் அதனுடன்
 சேர்ந்து உமிழ்நீரும் பிரிந்து வந்த பிறகு மீண்டும் அவர் அந்த
 நூலினை வாயில் வைத்து அதனுடன் கலந்த தனது எச்சிலையும்
 விழுங்கினார் என்றால் அல்லது அவருடைய எச்சில்
 மாற்றமடைந்திருக்கும் நிலையில் உதாரணமாக ஒரு நூலைத்
 திரித்தார். அதனுடைய சாயத்தின் மூலம் எச்சில்
 மாற்றமடைந்தது. அவர் அதை விழுங்கினார் என்றால், அல்லது
 அது அசுத்தமாயிருந்தால் உதாரணமாக அவருடைய
 வாயிலிருந்து இரத்தம் வந்தது. அவர் தனது உமிழ்நீர்
 துப்பரவாகும் வரை உமிழ்ந்தார். எனினும் வாயைக்
 கழுவவில்லை. அல்லது வாயின் அடிப்பகுதியிலிருந்து
 சளிக்கட்டியை விழுங்கிவிட்டார். அதாவது அதை மேலே எடுத்துத்
 துப்புவதற்கு சக்தி பெற்றிருந்தும் அது கீழே செல்லும் வரை
 விட்டுவிட்டார் என்றால்

أو طلع الفجر وهو مُجَامِعٌ فاستدام ولو لحظة، وهو في جميع ذلك ذاكر للصوم عالم بالتحريم بطل صومه وعليه قضاء وإمساك بقية النهار.

وضابط المفتر وصول عين وإن قلت من منفذٍ مفتوح إلى جوفِ، والجماع والإذلال عن مباشرة أو استمناء عالماً بالتحريم ذاكر اللصوم،

அல்லது உடலுறவில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிலையில் பஜ்ர உதயமாகிவிட்டது. பிறகும் அவர் ஒரு விநாடியேனும் சரி அதைத் தொடர்ந்தால்,

இந்த எல்லா நிலைகளிலும் அவர் நோன்பு பற்றிய நினைவுடையவராகவும், இவ்விடயங்கள் நோன்பில் ஹராமாக்கப்பட்டுள்ளது பற்றியும் அறிந்தவராக இருந்தால் அவருடைய நோன்பு முறிந்துவிடும். வேறொரு நாளில் கழாவாக நோற்பதும், அன்றைய நாளில் எஞ்சியுள்ள நேரத்தில் உண்ணல், பருகலைத் தவிர்ந்திருப்பதும் அவர் மீது கட்டாயமாகும்.

நோன்பை முறிப்பவைகளுக்குரிய சுருக்கமான வரையறையாதெனில் இன்ன விடயம் நோன்பில் ஹராமாக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிந்த நிலையிலும், நோன்புடன் இருப்பதை ஞாபகம் வைத்திருக்கும் நிலையிலும், சடம் உள்ள பொருள் சிறிதளவாக இருந்தாலும் சரியே உடலில் திறந்திருக்கும் ஏதேனும் வழியினாடாக உடலில் காலியான உட்பகுதிக்குச் சென்றடைவதும், உடலுறவு கொள்வதும், மற்றும் கட்டி அணைப்பதன் மூலமோ, அல்லது ஏதேனும் ஒரு வகையில் இந்திரியத்தை வெளியேற்றுவதன் மூலமோ, இந்திரியம் வெளியேறுவதுமாகும்.

و يلزم مه لإفساد الصوم في رمضان بالجماع مع القضاء

الكافارة، وهي عتق رقبة مؤمنة سليمةٌ من العيوب المضرة، فإن لم يجد فصيام
شهرين متابعين، فإن لم يستطع إطعام ستين مسكيناً، فإن عجز ثبت في ذمته، ولا
يجب على الموطوءة كفاره، فإن فعل جميع ذلك ناسياً أو جاهلاً أو مُكرهاً، أو
غلبهُ القيءُ أو أنزل باحتلامِ أو عن فكري أو نظري، أو نزل جوفهُ بمضضهِ أو

استنشاق بلا مبالغةٍ

5.4 நோன்பை முறிப்பவை

ரமழானில் யாருடைய நோன்பு உடலுறவு கொள்வதன்
மூலம் வீணாக்கப்படுகின்றதோ அவர் மீது அந்த நோன்பை கழாச்
செய்வதுடன் அதற்காக குற்றப்பரிகாரம் நிறைவேற்றுவதும்
கட்டாயமாகும். அது யாதெனில் முஸ்லிமான உழைப்பதற்கு
இடையூறாக இருக்கும் குறைபாடுகளிலிருந்து நீங்கிய ஒர்
அடிமையை உரிமை விடுதல்; அவ்வாறான ஒருவரைப் பெற்றுக்
கொள்ளவில்லையானால் தொடராக இரண்டு மாதங்கள் நோன்பு
நோற்றல்; அதற்கும் முடியவில்லை என்றால் அறுபது
ஏழைகளுக்கு உணவளித்தல்; அதற்கும் முடியவில்லை என்றால்
அது அவருடைய பொறுப்பில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒரு
கடனாக தரிப்பிருக்கும். உறவு கொள்ளப்பட்ட பெண்மீது
எந்தவொரு குற்றப்பரிகாரமும் கட்டாயமாக மாட்டாது. ஒருவர்
மேற்கண்ட அவ்வனைத்தையும் மறந்த நிலையிலோ,
அறியாதவராகவோ அல்லது பலவந்தப்படுத்தப் பட்டவராகவோ
செய்திருந்தால் அல்லது வாந்தி அவருடைய கட்டுப்பாட்டை மீறி
வந்துவிட்டால் அல்லது கனவிலோ அல்லது வெறும் யோசனை
அல்லது பார்வை என்பன மூலம் இந்திரியம் வெளிப்பட்டிருந்தால்
அல்லது வாய் கொப்பளித்தல் முகத்தில் நீர் செலுத்தி துப்பரவு
செய்தல் என்பவற்றால் அவற்றைக் கடுமையாகச்
செய்யாமலேயே நீர் உள்ளே சென்றுவிட்டால்,

أو جری الریقُ، ما بقيَ من الطعام في خلال أسنانه بعد تخليله
وعجز عن مَجْهَهُ، أو جمع ريقهُ في فمه وابتلعتهُ صرفاً أو أخرجه على لسانه ثم ردَهُ
وببلعهُ، أو اقتلع نُخامةً من باطنه ولفظها، أو طلع الفجرُ وفي فمه طعامٌ فلفظهُ، أو
كان مُحاجِماً فنزَعَ في الحال، أو نام جميع النهار أو أغمى عليه فيه وأفاق لحظةً
منه، لم يضرهُ في جميع ذلك، ويصح صومه،

அல்லது பற்களின் இடையே குத்தித் துப்பரவு செய்த
பிறகும் உணவில் மீதமிருந்தது உமிழ் நீருடன் சேர்ந்து உள்ளே
ஓடிவிட்டதனால் அதை அவரால் துப்பமுடியாமல் போய்விட்டது
என்றால், அல்லது தனது உமிழ்நீரை வாயில் சேர்த்து வேறு
ஏதேனுடனும் கலக்காமல் அதை மட்டும் விழுங்கினால், அல்லது
உமிழ் நீர் தனது நாவின் மீது இருக்கும் நிலையில் அதை
வெளியே எடுத்து விட்டு பிறகு அதனைத் திருப்பி உள்ளே எடுத்து
விழுங்கினால் அல்லது ஒரு சளிக்கட்டியை உள்ளே இருந்து
கழட்டியெடுத்து வெளியே துப்பினால்.. அல்லது அவருடைய
வாயில் உணவு இருக்கும் நிலையில் பஜர் உதயமாகிவிட
உடனே அதைத் துப்பிவிட்டால் அல்லது அப்பொழுது
உடலுறவில் சுடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார் உடனே அதை
விட்டுவிட்டார் என்றால் அல்லது பகல் முழுவதும் தூங்கினார்
அல்லது பகல் முழுவதும் அவருக்கு மயக்கம் ஏற்பட்டது பகலில்
ஒரு நொடிப்பொழுதாவது அவருக்குத் தெளிவு கிடைத்தது
என்றால்

இவ் எல்லா நிலைகளிலும் அவருக்கு எந்த இடரும்
ஏற்படமாட்டாது. அவருடைய நோன்பு சரியாக நிறைவேறும்.

وإذا أكل معتقداً أنه ليلٌ فبان أنه نهار، أو أكل ظاناً للغروب
واستمر الإشكالُ وجَب القضاء، وإنْ ظنَّ أن الفجر لم يطلع فأكل واستمر
الإشكال فلا قضاء، وإن طرأ في أثناء اليوم جنونٌ ولو في لحظةٍ منه، أو استغرق
نهاره بالإغماء، أو طرأ حِيْضٌ أو نفاسٌ بطل الصوم. ويندب السحور وإن قلَّ ولو
بعما، والأفضل تأخيره ما لم يخفِ الصبح. والأفضل تعجيل الفطر إذا تحقق الغروب

ஒருவர் இது இரவு என்று நினைத்தவராக சாப்பிட்டார். அதன் பிறகு அது பகல் என்று தெளிவாகினால் அல்லது குரியன் மறைந்துவிட்டது என்ற மேலெண்ணத்துடன் சாப்பிட்டார். சரியான நேரம்பற்றிய தெளிவின்மை தொடராக இருந்தது என்றால் இந்நிலைகளில் நோன்பைத் திரும்பவும் பிடித்து கழா செய்வது கடமையாகும். ஒருவர் பஜ்ர் உடைய நேரம் வரவில்லையென எண்ணியவாறு சாப்பிட்டார். அவருக்கு அதுபற்றிய சந்தேகம் தொடர்ந்திருந்தால் அப்போது கழாச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏதுமில்லை. ஒருவருக்கு நோன்புகால பகலின் இடையில் பைத்தியம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அது பகலில் ஒரு விநாடி மட்டும்தான் ஏற்பட்டது என்றாலும் சரியே, அல்லது பகல் முழுவதும் மயக்கத்தில் முழுகியிருந்தார், அல்லது இடையில் கூறுமோ, நிபாஸோ ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால் இந்நிலைகளில் நோன்பு முறிந்துவிடும்.

5.5 நோன்பின் ஸ்ன்னத்துக்கள்

ஸஹர்நேர உணவு குறைந்த அளவேனும் உட்கொள்வது ஸ்ன்னத்தாகும். வெறும் தண்ணீரைக் கொண்டேயாயினும் சரியே. ஸப்ஹர்-டைய நேரம் ஆகிவிடுமோ என்று பயப்படாத அளவு அதனைப் பிற்படுத்துவதே மிகச் சிறந்தது. மேலும் குரியன் மறைவு உறுதியாகிவிட்டால் நோன்பு திறப்பதை அவசரமாகச் செய்வதும் மிகச் சிறந்தது.

وَيُفْطِرُ عَلَىٰ تِمَارٍِ وَتِرَاءً، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَالْمَاءُ أَفْضَلُ، وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ لَكَ صَمْتٌ، وَعَلَىٰ رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ.

ويندب كثرة الجود، وصلة الرحم، وكثرة تلاوة القرآن،
والاعتكافُ سيمَا العشر الأوَّلِ، وأنْ يُفْطِرُ الصُّوَامَ ولو بِمَاِ، وتقدِّم غسل الجنابة
على الفجر، وترك الغيبة والكذب والفحش والشهوات والقصد والحجامة،

ஒற்றைப்படையாக சில பேர்த்தம் பழங்களைக் கொண்டு நோன்பு திறப்பார். அது கிடைக்காவிட்டால் அடுத்ததாக தண்ணீர் மிகச் சிறந்தாகும். அத்துடன் இந்த துஆவையும் கூறிக் கொள்வார்:

اللَّهُمَّ لَكَ صَمْتٌ وَعَلَىٰ رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ

பொருள்:- “யா அள்ளாஹ்! உனக்காகவே நோன்பு நோற்றேன். உனது உணவைக் கொண்டே நோன்பு திறந்தேன்.”

ரம்மானுடைய காலத்தில் அதிகமாகக் கொடை கொடுப்பதும், உறவினர்களைச் சேர்ந்து நடப்பதும், அதிகமாகக் குர்அன் ஒதுவதும், மேலும் இஃ.திகாப் இருக்கும்படியாக நிய்யத்துச் செய்து கொண்டு மஸ்ஜிதில் தரித்து இருப்பது, அதிலும் குறிப்பாக இறுதிப் பத்துத் தினங்களில் இது ஸ்னத்தாகும். மேலும் நோன்பாளிகளை நோன்பு திறக்கச் செய்வது, அது வெறும் தண்ணீரைக் கொடுத்தேனும் சரி. இன்னும் ஜனாபத்துடைய குளிப்பை பஜ்ருடைய நேரத்தைவிட முற்படுத்துவது, பிறர் குறைகளைப் பேசுவதையும், பொய் சொல்வதையும், மானக்கேடான சொல் செயல்களையும், மனோ இச்சைக்குரிய விடயங்களையும் மேலும் இரத்தம் எடுத்தல், இரத்தம் குத்தி எடுத்தல் என்பவற்றையும் விடுதல் வேண்டப்பட்டவையாகும்.

إِنْ شُوْتَمْ فَلِيَقْلُ إِنِّي صَائِمٌ، وَتَحْرُمُ الْقُبْلَةَ لِمَنْ حَرَّكَتْ شَهْوَتَهُ،
 وَالْوَصَالُ بِأَنْ لَا يَتَنَاهُلُ فِي الْلَّيلِ شَيْئًا، فَلَوْ شَرَبَ مَاءً وَلَوْ جَرَعَةً عِنْدَ السَّحُورِ فَلَا
 تَحْرِيمٌ. وَيُكَرِّهُ ذَوْقُ الطَّعَامِ، وَعِلْكٌ وَسَوَالٌ بَعْدَ الزَّوَالِ، لَا كُحْلٌ وَاسْتِحْسَامٌ،
 وَيُكَرِّهُ لِكُلِّ أَحَدٍ صَمَتْ يَوْمٍ إِلَى الْلَّيلِ، وَمِنْ لِزْمِهِ قَضَاءُ شَيْءٍ مِنْ رَمَضَانَ يُنْدِبُ
 لَهُ أَنْ يَقْضِيهِ مُتَابِعًا عَلَى الْفَوْرِ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَؤْخُرَ الْقَضَاءَ إِلَى رَمَضَانَ آخَرَ بِغَيْرِ
 عَذْرٍ، إِنْ أَخْرَ لِزْمَهُ مَعَ الْقَضَاءِ عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مُدْ طَعَامٍ،

யார் மூலமேனும் அவர் ஏசப்பட்டால் அப்போது அவர் “நான் நோன்பாளி” என்று கூறட்டும். முத்தமிடுவது யாருடைய ஆசையைத் தூண்டுமோ அவருக்கு அது ஹராமாகும். மேலும் இரவில் எதையும் உட்கொள்ளாமல் தொடராக நோன்பு நோற்பதும் ஹராமாகும். அவர் ஸஹருடைய நேரத்தில் கொஞ்சம் தண்ணீரைப் பருகினால் அது ஒரு மிடராக இருந்தாலும் சரியே அப்பொழுது ஹராம் என்பது இல்லாது போய்விடும். மேலும் உணவில் சுவை பார்ப்பதும், ஏதேனுமொன்றை கடித்து மென்றுவிடுவதும், சூரியன் உச்சத்திலிருந்து நீங்கியதன் பிறகு மிஸ்வாக் செய்வதும் மக்ருஹ் வெறுக்கப்பட்டவை ஆகும். கண்களுக்கு ஸர்மா இடுதல், குளித்தல் என்பன மக்ருஹ் இல்லை. பகல் முழுவதும் இரவுவரை மெளனமாக இருப்பது பொதுவாக அனைவருக்கும் மக்ருஹ் ஆகம். எவர் மீது ரமழானின் நோன்பிலிருந்து ஏதேனும் ஒன்றை கழாச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதோ அவர் ரமழானைத் தொடர்ந்து உடனடியாக அதைக் கழாச் செய்துவிடுவது விரும்பத்தக்கதாகும். எந்தவொரு தக்க காரணமும் இன்றி மறு ரமழான் வரும்வரை கழாச் செய்வதைப் பிற்படுத்துவது அனுமதிக்கப்பட்டதாக ஆகமாட்டாது. பிறகும் அவர் பிற்படுத்தினால் ஒவ்வொரு நாளுக்காகவும் ஒரு முத்து (அதாவது சுமார் 600 கிராம்) எடுகொண்ட உணவு வழங்குவது அவசியமாகும்.

فَإِنْ أَخْرَ رَمَضَانَ فَمُدَّانٌ، وَهَكُذَا يَتَكَرَّرُ بِتَكَرُّرِ السَّنَينِ، وَمِنْ
مَاتُ وَعَلَيْهِ صَوْمٌ تُمْكِنُ مِنْ فَعْلِهِ أَطْعُمُ عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مُدَّ طَعَامٍ.
(فصل) يُنْدَبُ صَوْمٌ سَتِّةٌ مِنْ شَوَّالٍ وَتُنْدَبُ مُتَابَعَةً تَلِيِ الْعِيدِ،
فَإِنْ فَرَقَهَا جَازَ، وَتَاسِعَةٌ وَعَاشُورَاءُ وَأَيَّامُ الْبَيْضِ فِي كُلِّ شَهْرٍ: الْثَالِثُ عَشَرُ
وَتَالِيهِ، وَالْاثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ، وَعِشْرُ ذِي الْحِجَّةِ، وَالْأَشْهَرُ الْحَرَمُ، وَهِيَ أَرْبَعَةٌ: ذِي
الْقَعْدَةِ وَذِي الْحِجَّةِ وَالْحَرَمِ وَرَجَبٌ،

இரண்டு ரம்மான் வரை அவர் பிற்படுத்திவிட்டால் இரண்டு முத்துகள். இவ்வாறாக வருடங்கள் அதிகரிப்பதற்கேற்ப முத்துகளும் அதிகரிக்கும். கடமையான நோன்பு ஒருவர்மீது இருந்து அதை நிறைவேற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தும் நிறைவேற்றாமல் அவர் மரணித்துவிட்டால் அவர் சார்பாக ஒவ்வொரு நாளுக்காகவும் ஒரு முத்து உணவு வழங்கப்படும்.

5.6 நூபில் நோன்புகள்

ஷவ்வால் மாதத்தில் ஆறுநாட்கள் நோன்பு நோற்பது ஸன்னத்தாகும். அவற்றை நோன்புப் பெருநாளை அடுத்துவரும் நாட்களில் தொடராக நோற்பது விரும்பத்தக்கது. அதை அந்த மாதத்திற்குள் தொடராக இன்றி பிரித்து நோற்றாலும் ஜாழில் ஆகம். மேலும் முஹர்ரம் மாதத்தில் ஓன்பதாவது மற்றும் பத்தாவது நாட்களிலும், ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஜயாமுல் பீழ் எனப்படும் பதிமுன்றாவது மற்றும் அதை அடுத்துவரும் பதினான்கு பதினெந்து ஆகிய இரு நாட்களிலும், திங்கள் மற்றும் வியாழக் கிழமைகளிலும், துல்லியில்ஜாவுடைய முதல் பத்து நாட்களிலும், மற்றும் புனித மாதங்களாகிய துல்க:தா, துல்லியில்ஜா, முஹர்ரம் இன்னும் ரஜப் ஆகிய நான்கிலும் நோன்பு நோற்பது ஸன்னத்தாகும்.

وأفضلُ الصومُ بعد رمضانِ الحرم ثم رجب ثم شعبان، وصوم
يوم عرفة إلا للحاج بعرفة ففطرهُ أفضَلُ، فإن صام لم يُكره لكنه ترك الأولى. ويُكرهُ
صوم الدهر إن ضرورة أو فوتَ حقاً وإن لم يُكرهُ. ويحرم ولا يصح أصلاً صوم
العيدَين وأيام التشريق وهي ثلاثةٌ بعد الأضحى ويوم الشك وهو أن يتحدث
بالرؤيا يوم الثلاثاء من شعبان من لا يثبت بقوله من عبادٍ وفسقةٍ ونسوةٍ

ரமழானுக்குப் பிறகு நோன்பு நோற்பதற்கு மிகச் சிறந்தது முஹர்ரம் மாதமாகும். பிறகு ரஜப், அதன் பிறகு ஷ.பான் மாதங்களாகும். மேலும் அர.:பாவுடைய நாளின் நோன்பும் மிகச் சிறந்ததாகும். எனினும் ஹஜ்ஜாக்காகச் சென்றிருப்பவரைத் தவிர, அவர் அன்றைய நோன்பை விடுவதே மிகச் சிறந்தது. பின்னரும் அவர் அர.:பாவுடைய நோன்பை நோற்றால் அது மக்ருஹ் ஆகமாட்டாது. எனினும் அவர் ஏற்றமானதை விட்டவராவார். காலம் முழுவதும் எல்லா நாட்களிலும் நோன்பு நோற்பதும், அதன் மூலம் அவருக்கு இடர் ஏற்பட்டால் அல்லது அதன் காரணமாக அவர் ஏதேனுமொரு கடமையை வீணாக்கினால் அவ்வாறு காலமெல்லாம் நோன்பு நோற்பதும் மக்ருஹ் ஆகும். மேற்சொன்ன தடைகள் இல்லாவிட்டால் மக்ருஹ் ஆகமாட்டாது.

5.7 நோன்பு நோற்க ஹராமான தினங்கள்

[Laa:qa mādras]

பின்வரும் நாட்களில் நோன்பு நோற்பது ஹராமாகும். இன்னும் அடிப்படையிலே செல்லுபடியாகமாட்டாது. அவை இரு பெருநாட்கள், அய்யாமுத் தஷ்ரீக் எனப்படும் ஈதுல் அழ்ஹாவை அடுத்து வரும் முன்று தினங்கள், மற்றும் (ஷக்கு) சந்தேகமுடைய தினம்: அதாவது ஷ.பானுடைய முப்பதாவது தினத்தன்று பிறை கண்ட விடயத்தில் யாருடைய கூற்றை உறுதிகொள்ள முடியாதோ அத்தகையோர்களான அடிமைகள், பாவங்களில் ஈடுபெடுவர்கள், மற்றும் பெண்கள் ஆகியோர் பிறைகண்டதாகப் பேசிக்கொள்கின்றனர் என்றால் அதுதான் ஷக்குடைய நாளாகும்.

وإلا فليس بيوم شكٌ فلا يصح صومه عن رمضان بل عن نذرٍ
 وقضاءٍ، وأما التطوعُ به فإن وافقَ عادةً له أو وصلهُ بما قبل نصف شعبان صح وإلا
 حرمٌ ولم يصح، ويحرمُ صوم ما بعد نصف شعبان إن لم يوافق عادةً ولم يصلهُ بما
 قبلهُ، ومن دخل في صومٍ وصلاوةٍ فرضاً أداءً كان أو قضاءً أو نذراً حرمٌ قطعهما،
 فإذا كان نفلاً جاز قطعهما.

அவ்வாறு சந்தேகத்துக்குரிய நாளாக இல்லாவிட்டாலும் அந்நாளில் ரம்மானுக்காக நோன்பு நோற்பது நிறைவேற மாட்டாது. மாறாக நேர்ச்சை இன்னும் கழாவுக்காக நோற்கப்படுவது நிறைவேறும். மேற்படி ஷக்குடைய நாளில் நபிலான நோன்பு நோற்பதானால் அது திங்கள், வியாழனுடைய ஸ்னனத்தான் நோன்பு போன்ற வழமையாக அவர் செய்து வருவதற்கு தோதுவாக இருந்தால் அல்லது அவர் ஷ.பான் மாதத்திற்கு அரைப்பகுதிக்கு முன்பிருந்தே தொடராகப் பிடித்துவருகிறார் என்றால் அத்தினத்திலும் நோன்பு நிறைவேறும். இல்லாவிட்டால் அது ஹராமாகும். மேலும் நிறைவேறவும் மாட்டாது. ஷ.பானுடைய அரைப்பகுதிக்குப் பிறகு நோன்பு நோற்பதானது அவருக்கு திங்கள் வியாழனுடைய நோன்பு போன்ற வழமையான ஒன்றாக நேர்ப்பாவிட்டாலோ அல்லது அவர் ஷ.பானுடைய முன் அரைப்பகுதியிலிருந்து தொடராக நோற்கவில்லை என்றாலோ ஹராம் ஆகம். மேலும் எவர் ஒருவர் பர்மான நோன்பையோ அல்லது தொழுகையிலோ அது உரிய நேரத்தில் அதாவாகவோ அல்லது நேரம் தவறி கழாவாகவோ எப்படி நிறைவேற்றினாலும் அல்லது நேர்ச்சை செய்யப்பட்டதிலோ நுழைந்து அதில் ஈடுபட்டு விட்டால் அதன்பிறகு அவற்றை முறிப்பது ஹராமாகும். அவர் ஈடுபட்டிருப்பவை நபிலானதாக இருந்தால் அவற்றை முறித்துக் கொள்வதற்கு அனுமதியுண்டு.

(فصل) الاعتكاف سُنّة في كل وقتٍ ورمضانٌ أكْدُ، وعشره

الأخير أكْدُ لطلب ليلة القدر، ويُمْكِنُ أن تكون في جميع رمضان، وفي العشر
الأخير أرجى، وفي أوتاره أرجى وفي الحادي والثالث والعشرين أرجى، ويُكثَر
في ليلة القدر: (اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِي)

5.8 பாடம் இஃதிகாப் (மஸ்ஜிதில் தரித்தல்)

இஃதிகாப் இருத்தல் எல்லாக் காலத்திலும் ஸான்னத்தாகும். ரமழானில் அது மிக வலியுறுத்தப்பட்ட ஸான்னத் ஆகும். (அதிலும்) இறுதிப்பத்தில் லைலதுல் கத்ர் எனும் இரவைத் தேடுவதற்காக அது மேலும் வலியுறுத்தப்பட்ட ஸான்னத்தாகும். லைலதுல் கத்ர் எனும் அவ்விரவு ரமழான் முழுவதிலுமுள்ள ஏதேனுமோர் இரவாக இருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அதன் இறுதிப் பத்து மிக அதிக ஆதரவுக்குரியது. அதிலுள்ள ஒற்றைப்படையான நாட்கள் இன்னும் அதிக ஆதரவுக்குரியவை. அதிலும் இருபத்தி ஒன்று, இருபத்தி மூன்றாம் இரவுகள் மிகமிக ஆதரவு கொள்ளத் தக்கவை. லைலதுல்கத்ருடைய இரவில்:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِي

அல்லாஹும் இன்னக அஃபுவுன் துஹிப்புல் அஃபுவ வாஃபு அன்னீ பொருள்: “யா அள்ளாஹ்! நிச்சயமாக நீ அதிகம் மன்னிப்பவன். மன்னிப்பதை விரும்புகிறாய். எனவே என்ன மன்னிப்பாயாக!” என்று கூறுவதை அதிகமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

وأقل الاعتكاف لُبِثْ وإن قل بشرط النية وزيادته على أقل الطمأنينة وكونه مُسلماً عاقلاً صاحياً حالياً من الحدث الأكبر، وفي المسجد ولو متربداً في جوانبه، ولا يكفي مجرد المرور، والأفضل كونه بصومٍ وفي الجامع، وأن لا ينقص عن يومٍ، ولو نذر الاعتكاف في المسجد الحرام أو الأقصى أو مسجد المدينة تعين، لكن يُجزئ المسجد الحرام عنهما بخلاف العكس،

இ.:திகாபுடைய மிகக் குறைந்த அளவு பின்வரும் நிபந்தனைகளுடன் சிறிது நேரம் தரித்திருப்பதாகும். 1. நிய்யத்துச் செய்து கொள்ளல் 2. தொழுகையின் செயல்களில் தரித்திருக்க வேண்டிய மிகக் குறைந்த அளவைவிட அதிகமாக இருத்தல் 3. இருப்பவர் முஸ்லிமாகவும், புத்திதெளிந்தவராகவும், மயக்கம் போன்றதிலிருந்து தெளிவு உள்ளவராகவும், பெருந் தொடக்கிலிருந்து நீங்கியவராகவும் இருக்க வேண்டும். 4. மஸ்ஜிதில் இருக்க வேண்டும். அது மஸ்ஜிதின் உட்பகுதியில் அங்குமிங்கும் சுற்றிக் கொண்டிருந்தாலும் சரியே. வெறுமனே மஸ்ஜிதுடைய ஒரு வாயிலில் நுழைந்து மறுவாயிலின் ஊடாக கடந்து செல்வது போதுமாகாது. நோன்புடன் ஜாம்ஆ நடைபெறும் ஒரு மஸ்ஜிதில் இருப்பதும், மேலும் ஒரு நாளைவிடக் குறைவாக இல்லாதிருப்பதும் மிகச் சிறப்புக்குரியவையாகும்.. ஒருவர் மக்காவில் மஸ்ஜிதுல் ஹராமிலோ, பைத்துல் மக்திஸில் மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவிலோ, அல்லது மதீனாவில் மஸ்ஜிதுன் நபவியிலோ இ.:திகா.:ப் இருப்பதாக நேர்ச்சை செய்தால் அதை அவ்வாறே செய்வது குறிப்பாகிவிடும். என்றாலும் மக்காவின் மஸ்ஜிதுல் ஹராமில் மற்ற இரண்டுக்கும் பகரமாக நிறைவேறும். இதற்கு மாற்றமாக நிறைவேற மாட்டாது.

وَيُجزئُ مسجد المدينة عن الأقصى بخلاف العكس، ولو عَيْنَ
مسجدًا غير ذلك لم يتعين.

ويفسد الاعتكاف بالجماع وبالإنزال عن مُباشِرَةٍ، وإن نذر
مُدَّةً مُتَابِعةً لزمه، فإن خرج لما لابد منه كأكلٍ وإن أمكن في المسجد وشربٍ إن
لم يُمْكِن فيه، وقضاء حاجة الإنسان والمرض والحيض ونحو ذلك لم يبطل،

இன்னும் மத்னாவுடைய மஸ்ஜித் மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவுக்கும் பகரமாக நிறைவேறும் மாற்றமாக நிறைவேறுமாட்டாது. இவை அல்லாத வேறொரு மஸ்ஜிதைக் குறிப்பிட்டால் அதில்தான் இருக்க வேண்டும் என குறிப்பாக மாட்டாது.

உடலுறவு கொள்ளுதல், மற்றும் கட்டியணைத்தல் மூலம் இந்திரியம் வெளிப்படல் என்பவற்றால் இ.:திகா.:ப் வீணாகிவிடும்.

ஒருவர் தொடராக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை இ.:திகா.:ப் இருக்க நேர்ச்சை செய்து கொண்டால் அது அவருக்குக் கட்டாயமாகிவிடும். அதில் அவர் அத்தியாவசியமான ஒரு விடயத்திற்காக வெளியில் சென்றால் சாப்பிடுவதைப் போன்று அது மஸ்ஜிதினுள் முடியும் என்றிருந்தாலும் சரியே. நீர் பருகுவதைப் போன்று ஆனால் இது மஸ்ஜிதினுள் முடியவில்லை என்றால் மட்டுமே. மேலும் மனிதனுக்கு ஏற்படும் அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில், நோய் ஏற்படல், மற்றும் ஹைழ் ஏற்படல் என்பவற்றைப் போன்று இது போன்றவைகளுக்காக வெளியே சென்றால் அந்த இ.:திகா.:ப் முறியாது.

وإن خرج من المسجد لزيارة مريضٍ أو صلاة جنازَةٍ أو صلاة جُمُعَةٍ بطل اعتكافه، وإن خرج لنارة المسجد وهي خارجَةٌ عنه ليؤذن جاز إن كان هو المؤذن الراتب وإلا فلا، وإن خرج لما لا بد منه فسأل عن المريض وهو مارٌّ ولم يُعرِّجْ جاز، وإن عَرَجْ لأجله بطل، وتحرمُ المباشرة بـشَهْوَةٍ، ويحرمُ على العبد والزوجة دون إذن سيدٍ وزوجٍ.

ஒருவர் நோயாளியை நலம் விசாரிப்பதற்காக, அல்லது ஜனாஸாத் தொழுகைக்காக, அல்லது ஜூமுஆவடைய தொழுகைக்காக அந்த மஸ்ஜிதில் இருந்து வெளியே சென்றால் அவருடைய இஃ.திகா.ப் முறிந்துவிடும். அவர் அதான் சொல்வதற்காக பள்ளியைவிட்டு வெளியிலுள்ள அதன் மினாராவுக்குச் சென்றால் (அதான் சொல்வதற்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ள எந்த இடமானாலும் இவ்வாறுதான்) அவர்தான் அங்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள முஅத்தினாக உள்ளார் என்றால் அவருக்கு ஜாஇஸ் ஆகும். இல்லாவிட்டால் முடியாது. அவர் தனது அத்தியாவசிய தேவையின் நிமித்தம் வெளியே சென்றார். வழியில் அவர் நடந்து கொண்டே நோயாளியைப் பற்றி விசாரித்தார். அதற்காக அவர் தரித்து ஓர் இடத்தில் நிற்கவில்லையென்றால் அது ஜாஇஸ் ஆகும். அதற்காக அவர் தரித்து நின்றால் இஃ.திகா.ப் முறிந்துவிடும்.

இஃ.திகா.ப் இருக்கும்போது இச்சையுடன் கட்டி அணைத்தல் ஹராமாகும். அடிமை மற்றும் மனைவி என்போர் மீது தனது எஜமானர் மற்றும் கணவரின் அனுமதியின்றி இஃ.திகா.ப் இருப்பது ஹராமாகும்.